

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor. pe 1/2
 pe 10 cor.; pe 1/4 de an
 pe 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
 Pentru România și
 strălămate pe an:
 4 coroane. —
 Pentru România și
 strălămate pe an:
 40 franci.

Manuscrise nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 și timbru de 60 bani de
 fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrișori nefrancați nu se
 primesc.

Șovinism sêlbatic.

În Arad stă de ani de zile monumentul celor 13 generali execați, la 1849, pentru că ridicaseră mâna în contra tronului. Nu s'a aflat, în toate acestea, nici un Român ori un ziar românesc, care să batjocorească pe acești „martiri“, asupra cărora de altfel ar fi multe de zis, chiar pe baza actelor rămase de la război. Nu s'a întâmplat, d'asemenea, ca statua să fie batjocorită, deși au ridicat-o pe pământ, care giur-impregiur de Români este locuit. Tot așa, Ungurii sêrbează netulburat și ziua de 6 Octombrie, aniversarea morții generalilor cazuți jertfă politicii lui Kossuth.

Pentru că Românii sunt din neam nobil. Știu ce va să zică pietatea pentru figurile istoriei naționale. Și sunt înțelepți, cari știu, că în politică prin nimic nu se învinează mai mare situațiune decât prin batjocorirea celor sfinte unui popor. Noi respectăm credința fiecărui neam, chiar când o credem eronată. Noi nu zicem că generalii lui Kossuth, între ei și cei 13 „martiri“, au fost capi de bande miserabile, cari au omorât nevinovați și au incendiat sute de sate și orașe ale naționalităților, deși nimic nu și-ar fi mai ușor decât să dovedim această afirmațiune, luând, de pildă, măcar pe contele Leiningen, unul din cei 13, care în ziarul său „Allocurea scrie cu adevărată revoltă despre „eroii“ maghiari ai luptelor de la 1848—49.

De dragul bunei păci, am mers până chiar să nici nu mai discutăm, dacă lupta lui Kossuth a fost pentru libertatea și frățietatea dintre popoare și dacă independența se proclamase sau gânduri bune?

Credă Ungurii ce vor despre noi. Dar' să ne lase și pe noi în pace, să ne cinstim eroii cum noi cinstim!

Așa fac însă ei oare? Fondul Kossuth, cine l'a confiscat și pe Albin și pe Griș, cine l'a aruncat în mormânt? Cine a pornit goana sêlbatică împotriva tinerilor români, cari au încoronat mormântul sfânt de la Szeben? Cine a insultat memoria lui Kossuth? ..

Ei, robiții celui mai sêlbatic șovinism, al șovinismului, care nu lasă în pace nici morții.

Că așa fac ei față cu toate naționalitățile, nu este o mângâiere pentru noi, nici laudă pentru consecuența lor, ei o probă, că mult asiaticism vor să ne arăte să învingă până să apară în lumina clară a poporului cu adevărat sêlbatic.

Astfel, în același timp, când presa maghiară este silită să înregistreze sentința tribunalului din Deva, care a condamnat procesului celor trei uni-versitari români a nimicit sentința judecătorească din Baia-de-Criș, pentru că aceasta mersese prea departe cu „patriotismul“ ori mai bine cu șovi-

nismul, — presa maghiară scrie următoarele la adresa — Sașilor:

„Ungurii ocăriți prin cărți postale. Iosif Drotleff, librar în Sibiu, umple Europa cu cărți postale, cari sunt pline de ocări la adresa Ungurilor. Ilustratele aduc adevărat portretul lui Roth, Sasul împușcat, la 1848, pentru trădare, și casa, unde s'a născut, precum și statua ce i s'a ridicat, la Mediaș. Pe cartă mai sunt și șapte strofe de versuri, scrise de Francisc Obert, în cari se povestește, cum Roth a murit la Oluj pentru fapte și cuvinte germane. Descrie cum honvezii l'au împușcat și cum Roth a murit vitejește, curajos, pe buze cu cuvintele: „D-zeule mare, apără frumoașa mea țeară“...

Cu alte cuvinte: Ungurii se simt ocăriți, când și celelalte națiuni își cinstesc martirii. Pentru ei Sasul Roth, care moare pentru limba și neamul său, este trădător. Generalii însă, cari au părăsit steagul împărațesc, cărui juraseră, și aventurierii de toate neamurile, cari intraseră în solda lui Kossuth, au fost semizeii! Pentru ei este „un scandal“ că Sașii să-și aducă aminte de martirii lor, cer deci intervenția ministrului, — și moral li-se pare, ca pe cartoline să se imprime cel mult figura lui Rózsa Sándor și a lui Gőre Gábor biró ur es komája Kátsa“!...

Eată unde i-a adus șovinismul sêlbatic!

Vinovată este, în primul rând, nu societatea maghiară numai, ci și societatea noastră, care și sunt toate guvernele maghiare, cari nu s'au mulțumit să execute totdeauna ori-ce pretenție absurdă și nedreaptă scoasă la suprafață de curentul șovinist, dar ele înseși au căutat să-și câștige merite patriotice, prigonind naționalitățile și cultivând spiritul șovinist. Astfel, vèzurăm, cum chiar și cel mai cu minte bărbat de stat maghiar — cel puțin Szèll are această trecere înaintea obștei — s'a supus curentului, confiscând Fondul Kossuth și prigonind tineretul român, pentru că acesta și-a îndeplinit cea mai sfântă datorie: și-a manifestat pietatea pentru memoria celui mai sfânt luptător al redesteptării noastre naționale.

Pleca-se-va acum oare Szèll și celei mai noue pretențiuni a șovinștilor, interzicând în Ungaria cărțile postale cu Roth și porni-va cercetare judecătorească și contra d-lui Drotleff, primarul Sibiului?

Vom vedea. Dacă va face-o, cauzei naționalităților numai serviciu va aduce, deoarece ce se va da astfel și pentru lumea germană, cea mai rezervată când e vorba de lupta naționalităților din Ungaria o probă mai mult despre curentul șovinist, ce tot mai mult îi însêlbătește pe Unguri.

Monarhul și cuota. Foile oficiale din Viena și Budapesta în numărul din urmă publică rescriptul prealabil al Majestății Sale, privitor la cuota, pe intervalul de un an. În rescriptul adresat ministrului-president Szèll, se zice:

Deoarece ce între reprezentanțele legale ale țărilor Coroanei ungare și ale regalilor și țărilor austriace nu s'a putut statorî pactul

în sensul §§-ilor 19, 20 și 21 ai art. de lege II. din 1867, relativ la proporția, în care sunt obligate a contribui la spesele afacerilor comune: pe temeiul § lui 21 (re-specție 3.) al legii citate, chestia acestei proporții pentru intervalul de un an (cu început din 1-a Iulie 1900 până în 30 Iunie 1901) o hotăresc astfel, că din cheltuielile pentru afacerile comune: țările Coroanei ungare au să suporte 33²/₁₀ procente, iar țările austriace împreună 66⁶/₁₀ procente.

Deodată cu rescriptul privitor la cuota, fața oficială austriacă mai publică și un edict împărațesc, tot pe temeiul § lui 14, care plenipotențiază guvernul austriac la încasarea dărilor și competențelor până la finele anului 1900. Și dă mai departe ministrului austriac de finanțe dreptul, ca pentru acoperirea cheltuielilor celor mai urgente și în cas de lipsă — să încaseze suma de 50 milioane coroane. — Apoi alte câteva patente împărațesti, cari regulează toate afacerile austriace pe temeiul paragrafului 14.

Studentimea română universitară dela toate universitățile se frământă cu ideea de a-și strînge rîndurile și într'un congres, ce ar fi să se țină la Lipsa, să se organizeze temeinic în vederea luptelor ce pe teren cultural și social ar pute să ducă în interesul cauzei naționale. Ideia a pornit din sinul studenților români dela München.

A fost însă destul să audă despre intenția numai ce au Românii, și presa maghiară și strigă deja că din gura șerpului. Pentru dînsa asemenea luptă este „campanie detestabilă valachă“, contra căreia ar scula în picioare până și pe honvezii morți la 1848 — dacă ar pute.

Tot așa de îngrijeați se arată „patrioții“ și de campania, pe care se pregătesc să o începă, în congresul studentesc dela Paris, studenții universitari din România.

Să îndemne însă pe guvern și societatea maghiară la moderație față de Români, o, aceasta nu-i vine în minte nici unul ziar maghiar!

Încă un necaz — patriotic! Viena earăș! i-a supărat acum de curând pe bunii noștri compatrioți maghiari. Senatul orășenesc al capitalei austriace adevărat, în ședința sa de Mercuri, a primit o propunere a consilierului comunal Förster, de cuprins ca de aci încolo toate scrisorile și pachetele ce se trimit din Viena în Ungaria, să poarte pe adresă numai nemșete numele localităților. — Atât! Dar' prea destul, ca să scoată din țîțni toată presa maghiară-jidană. Și cum nu? când acesta e un vedit atentat la — „idee“, bat-o pîrdalnicu!

Căsătoria moștenitorului de tron.

Ceea-ce atât de multe-ori s'a divulgat și tot de-atâtea-ori s'a desmintit în presa oficioasă și neoficioasă din monarhie, — azi e fapt împlinit: arhiducele moștenitor de tron Francisc Ferdinand este mire și contesa orfană Sofia Chotek, e mireasa lui.

Un eveniment acesta pe cât de însemnat, pe atât și de rar în istoria Dinastiei din monarhia noastră.

A biruit, va să zică, și în cazul de față simțământul inimii asupra intereselor dictate de litera legii rigide; politica înaltă și ambiția măririi strălucitoare au rămas biruite de vibrațiunea corzilor inimii.

În ajunul cununiei, revenim încă azi asupra actului imponent, petrecut Joia trecută în Viena, la depunerea jurământului din partea arhiducelui-mire Francisc Ferdinand.

Festivitatea actului s'a săvîrșit în Hofburg, în prezența Monarhului, în fața Arhiducilor, a ministrilor și a consilierilor intimi ai monarhiei. Clerul înalt catolic a fost reprezentat prin arhiepiscopul-primat Gruscha din Viena și prin episcopul-cardinal Schlauch dela Oradea-mare.

În sala pomposă și în mijlocul lumii alese, Majestatea Sa Monarhul a ocupat loc pe tron sub un baldachin admirabil. În fața Majestății Sale, spre dreapta dela tron, stătea arhiducele Ferdinand, iar la mijloc, în fața tronului, ministrul de externe, contele Goluchowski; la partea dreaptă și stînga stăteau ceilalți arhiduci și dignitarii înalți și curții, apoi pe rînd celelalte notabilități.

În uniformă de general de cavalerie, stînd și cu capul descoperit, Majestatea Sa a rostit celor de față următoarea vorbire:

„Am invitat la sêrbarea de azi pe membrii casei domnitoare, pe consilierii intimi și miniștrii, pentru că declarațiunea, ce azi se face, e de mare importanță atât pentru casa domnitoare, cât și pentru monarhie. Conduc totdeauna de dorința, să lucrez spre binele membrilor Casei mele și ca o nouă garanță de iubirea mea deosebită să arăt față de nepotul meu, arhiducele Francisc Ferdinand, — m'am dat învoirea la căsătoria lui cu contesa Sofia Chotek. Ce-i drept, contesa Chotek își are originea dintr'o obârșie nobilă, dar familia ei totuși nu aparține aceluia, cari ar pute fi privite ca egale în rang după obiceiurile casei noastre. Deoarece-ce însă numai dame născute din case egale în rang se pot privi ca atari, — căsătoria aceasta avem s'o privim ca morganatică. Drept aceea, copiii, cari cu binecuvîntarea dumnezeiască sa vor naște din această căsătorie, nu pot fi împărtașiți de aceleași drepturi, de cari se bucură membrii casei domnitoare.

„Prin urmare, ca s'o statorească aceasta pentru toate timpurile viitoare, arhiducele Francisc Ferdinand va depune azi jurământ în acel sens, că: toate acestea le recunoaște în întregime, căsătoria lui cu contesa Sofia Chotek este morganatică, că prin urmare, în privința tuturor consecințelor urmate din aceasta, căsătoria nu poate fi privită ca egală în rang și ca cel născuți din această căsătorie — nici nu pot să aibă aceleași drepturi cu cei de rang egal. — Provoacă pe ministrul casei mele imperiale regești, ca să cetească jurământul Alteței Sale arhiducelui.“

Terminându-și vorbirea, M. Sa a provocat pe cei de față, să fie cu atențiune la cetirea jurământului arhiducelui.

După asta contele Goluchowski, ministrul de externe, a pîșit înaintea treptelor tronului și a citit textul jurământului. Arhiducele Ferdinand s'a închinat înaintea Monarhului și a pîșit la masa din dreapta tronului. Pe masă era crucea restignirii și sfta scriptură. Punând două degete dela dreapta pe evanghelie, care i-o ținea înainte arhiepiscopul Gruscha, — arhiducele a luat în stînga textul jurământului, cetindu-l cu ton înalt din cuvînt în cuvînt. Textul formulei jurământului cetit e aproape identic cu vorbirea Monarhului. Ca un apen-

dice însă, arhiducele a mai făcut la sine și următorul jurământ:

„Eu, Francisc Ferdinand, din îndurarea lui Dumnezeu arhiduce și Austriei, jur pe atotputernicul Dumnezeu, că legile casei le recunosc în întregime lor în general și îndeosebi cu privire la căsătoria mea cu contesa Sofia Chotek, că primesc, mai departe, formula jurământului căsătoreț în toată întregimea și cu toate condițiile lui. Recunosc, prin urmare, că morganatică căsătoria mea cu contesa Sofia Chotek și că copiii născuți din această căsătorie nu-și socotesc nici de rang egal, nici îndreptății la moștenirea tronului, după legea sancționată pragmatic. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

Această declarație de jurământ a apărut ieri în ambele foi oficiale din Viena și Pesta.

Din Bucovina.

„Deșteptarea” din Cernăuți scrie:

„Înainte de vro câteva zile Rușii (Rutenii) nesățioși și alintanți de guvern, au făcut o mare adunare la Cernăuți. Au strins cu felurite momeli și țeranii din sate, cari până nu de mult au fost curat românești și cari și azi mai păstrează amintirea de ceea ce au fost. Deputații rușești Smal-Stocki și Pihuleak își rupeau gurile birfînd asupra noastră, a Românilor, și răsvrîtînd pe veneticii desculți, cari ascultau cu gurile căscate. Mari planuri negre și răutăcioase s’au pus la cale în această adunătură: toate cu scopul, ca să stîrpească cât mai curînd de pe acest strămoșesc pămînt nația noastră românească și să pue stăpîni pe litvele rușești venite de ieri sau alaltăieri din Galiția. Deputatul rusesc Stocki a învățat pe cei adunați să facă o pofire, ca să li-se deschidă un nou gimnasiu rusesc. El vor face o scrisoare către presedintele Bourguignon, șîind, că dumnealui e prieten și frate de cruce al neamului rusesc. Anzi posne, gimnasiu rusesc ne mai trebuie pe aici! Pare-că suntem în Galiția! Da de gimnasiu, pe care îl cer Cîmpulungenii de atîta amar de timp, de ce nu-și aduc aminte domnii dela căpitania din Cîmpulung și dl president din Cernăuți? Și acum să se facă luntre și punte pentru un gimnasiu rusesc, ca să mai sporească Rușii în Bucovina și să ne facă muscali pe toți”...

Primul din Bucovina știrea, că la 1 Iulie va apăre în Cernăuți, de trei ori pe săptămîna ziarul „Timpul”, organ subvenționat de guvern, și dirigit de d-nul Dr. Lupu, o creatură a lui Bourguignon.

Scopul lui Bourguignon este, de-a paraliza mișcarea naționalistă a Românilor, încercînd prin acest ziar scris în românește, să-și atragă simpatii în cercurile Românilor. Dar și de data asta „Lupu Bucovinei”, se va înșela. El întrebuințează mijloace prea neinteligente, pentru-ca să nu i-se demaște scopurile.

RAPORTUL

senatului strins bisericesc al Consistoriului ort. rom. din Arad despre activitatea sa din anul 1899.

II. Afaceri mai însemnate (Urmare și sine.)

Acest Consistor apoi, la mersarea Venerabilului Delegațiunii române d. sub Nr. 59/896, pe credincioșii Români din Becthe-recul-mic, organizați în parochie română, l-a încorporat în sinul metropoliei române sub jurisdicțiunea acestui Consistoriu, și la aceasta s’a crezut îndreptățit atît pe baza legii, prin care s’a reactivat metropolia și s’a decretat despărțirea ierarhică de cătră Sôrbi, cât și în vederea, că în afacerea de despărțire ierarhică din Sar-Chinez forție civile, prin sentința ridicată la valoare, au enunțat odată pentru totdeauna, că despărțirea după suflete nu poate forma obiect de proces.

Consistorul sêrbesc din Timșoara totuși a reclamat contra procedurii delegațiunii române și contra procedurii acestui Consistor, cerînd încercarea complanării pe cale pacifică prin comisiune mixtă, adecă acum cere Consistorul sêrbesc din Timșoara, ceea-ce noi și delegația română am cerut de atâtea ori.

La provocarea înaltului guvern am descris amănunte despre ceea ce petrecute, am dovedit cu acte, că consistorul sêrbesc a fost recercat și rugat în diferite rînduri pentru respectarea ordinii staverite și eventual pentru învoirea la exmiterea unei comisiuni mixte și atunci nu s’a învoit; de unde credincioșii nostri români au fost nevoiți să se rupă de cătră ierarhia sêrbă. Înaltul guvern recunoaște și constată, că din partea ierarhiei române s’au făcut mai multe demersuri pentru complanare, dar’ prin rezoluțiunea sa de sub Nr. 100498/1899 declară procedura ierarhiei române de arbitrară și pe credincioșii nostri români li supune earășii ierarhiei sêrbășii pînă să se despărță și cu averea de cătră coreligionarii lor sêrbi de-avole, eventual pînă la noua încercare de pace, indigetată în rezoluțiunea susprovoată.

Această rezoluțiune s’a comunicat de aici Venerabilului Delegațiunii congrsuale române, căreia i-s’a comunicat și recercarea Consistoriului sêrbesc din Timșoara d. no 15/28 Martie a. c., prin care comunicîndu-ne, că în puterea rezoluțiunii ministeriale de mai sus a emis din parte-și doi membri, ne recercă să emitem și din parte-ne aștia delegați, cari cu delegații lor, formînd comisiune mixtă, să încerce complanarea după indigetările înaltului guvern.

Primind dela presiidiul delegațiunii române autorizarea de a ne reprezenta în cauză, Consistorul subscris în ședința sa de astăzi a și luat concluz pentru esmiterea și din parte-și alor doi membri.

3. În comuna Mély-Nadás, protopopiatul Belințului, Consistorul sêrbesc din Timșoara a încercat să-și formeze parochie

sêrbă pe motivul, că acea comună ar fi fost comună mestecată.

Spre scopul acesta au emis delegații la fața locului, unde, deși am fost protestat contra ingerinței Consistoriului sêrbesc, ne-am reprezentat la termenul statorit de delegații sêrbi.

La fața locului delegații nostri au protestat de nou, dar’ delegații Consistoriului sêrbesc cu deconsiderarea protestului au făcut conscripție sub auspiciile organului civil, ca testimoniu legal.

Forul de prima instanță a și declarat pe afirmativul sêrbi de eșiți din sinul ierarhiei române și încorporați la ierarhia sêrbă, dar’ în urma apelatei recului nostru, dl vice-comite comitatens, ca for de a doua instanță, a disolvat decislul forului prim.

Afacerea o am comunicat și delegațiunii române spre știre și orientare.

4. Afacerea cu parochia Hódmező Vársârhely, în care consistorul sêrbesc din Timșoara, după cum am arătat în anii trecuți, a intrat cu puterea, conturbînd ordinea legală și dreptul de jurisdicțiune al acestui consistoriu, eserciat neconturbat și neîntrerupt în cursul veacurilor: este încă pendentă la înaltul guvern; dar’ după constatările făcute, și în urma solicitării subșternute de aici, avem speranță, că afacerea se va rezolvi în scurt în favoarea ierarhiei române.

5. Tot la înaltul guvern se află pendentă și afacerea cunoscută a părintelui Vasilie Mangra.

În urma însărcinării Venerabilului Sinod s’au făcut și în această afacere demersuri și s’au cerut cu insistență rezolvirea ei, și acum, după informațiunile primite, rezolvirea favorabilă a acesteia este numai chestie de timp.

6. Pacea internă ni-s’a conturbat și s’agudit în comuna Ohaba-Forgaciu, protopopiatul Belințului, în care o parte a credincioșilor nostri au fost instigați pentru a părăsi religiunea străbună.

Noi am contestat legalitatea trecerilor și am recurs contra ingerinței bisericel greco-cat. în parochia noastră; a urmat cercetare amănunțită la fața locului; s’a constatat, că trecerile nu s’au făcut după prescripțiile legii, și forul de prima instanță a și dat loc recursului, dar’ după-ce în motivare forul prim s’a folosit și de motive și principii, cari nu au basă în legile statului: în contra unor atari motive ne am folosit de remediul apelatei, și afacerea promovată prin fiscul consistorial este încă pendentă la forul al doilea.

Am atins aceste șese puncte, pentru-ca și Venerabilul Sinod să iee cunoștință de greutățile obvenite în administrațiunea din centru și să iee act despre stadiul, în care au ajuns atari afaceri însemnate.

7. Ca moment mai însemnat și ca un act merit să servească de îndemn preoțimel și parochiilor noastre, atingem aci, că parochia Sinitea din protopopiatul Sîriei a făcut cu aprobarea Consistoriului un fond stolar pentru reșempărarea stolei preoțești, cedînd spre acest scop 40 de acți dela institutul de credit și economii „Victoria”, cari formau și formează proprietatea parochiei, acum cu mențiunea de mai sus.

8 Statutele fondului preoțesc de Venerabilul Sinod în sesiunea trecut, s’au tipărit, promulgat și aplicat.

O nouă expediție la Polul Nord.

În ziua de 7 Iunie st. v., a Petersburg yachtul polar rusesc (Aurora), pe bordul căruia se află polară a baronului Toll, însoțit de academia imperială rusească și regiunea de la Polul Nord. Aceasta va ține trei ani. Țarul Nicolae suma de 280 000 ruble pentru această expediție.

Yachtul baronului Toll este după modelul vaporului „Fram” Nansen și este făcut astfel, încît prelungim toate primejdiile ce în marea glacială de Nord. Afară de se află laboratorii cu diferite aparate pentru lucrări științifice, mai mult spațioase și calde. Cea mai mare din aparatele științifice au fost de cătră membrii familiei imperiale: face studii geologice, hidrologice, logice și zoologice. Se așteaptă suitate de la observațiunile magice cari se vor umple multe din lasate de expediția lui Nansen.

Ținta principală a expediției Toll este descoperirea și explorarea pelagului situat la Nord de insulele Siberiei.

În portul Caterina vor fi 60 de căni siberiene pentru scutul expediției fac parte dintr-o somită științifică rusești, ci ile și militare.

Itinerarul este următorul: de la calea Ingo în marea de Cara, capătul lui Chatanga, unde se află în vara anului 1901 expediția spre Nord în apele polare, ca în anul 1902 se va întoarce pe ring.

Cu câteva zile mai înainte Țarul a vizitat cu amănunțime „Sarja”. După ce a terminat Țarul s’a adresat zimbînd, la marină Tyrkow, cu cuvintele: „celență, să împlinești toate mandatulul vaporului „Sarja” și echipament. Amiralul, când a de comandantul vasului „Sarja”, die capitân, d-ta ești acum șeful.”

Total s’a făcut, ca această să aibă cel mai desăvîrșit succes și noi îl dorim. Să dea Dumnezeu curajosi membri ai expediției o nouă pagină glorioasă la istoria Polului Nord.

ULTIM CUVÎNT

— Limba chineză este de mai grea de reținut.
— Nu, scumpul meu amic, mai grea de ținut este limba...

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

CASA SOISSONS.

Schiță istorică.

Traducere de Eugenia Pineiu.

Între alte multe evenimente, de sub domnia lui Ludovic al XIV.,—ceea-ce produse mare senzație prin societatea elegantă a Parisului, — a fost și svonul, despre căsătoria sêrbătoritei Olimpia Macini, nepoața puternicului cardinal Mazarin, cu contele Eugen Mauriz de Soissons.

Pentru toți cei dela curte, nu mai era o taină, că însuși Regele avea o înclinație vie și pasionată pentru frumoasa și spirituala Italiană. Puțini erau, cari nu credeau că mai curînd sau mai târziu, diadema de Regina va împodobi mîndra ei frunte;—alții, se înțelege, cari ștudiaseră mai de aproape caracterul tînărului lor domnitor și cunoșteau naturelul lui ușuratec și schimbăcios, dar totuși conștin de înalta lui chemare, susțineau, că n’are gânduri de însurătoare și aveau toată dreptatea.

Era în ziua cununiei. După săvîrșirea cêrbărelor religioase, oaspeții inundau prin pompoasele încăperi ale palatului Soissons. De-odată se făcu mișcare la intrarea sălei; cu profund respect se despărță întreaga societate în două laturi și o șoaptă pîtrunse printre șiruri: „Regele!”

Și’n fapt, pe pragul ușei apăru statură tînărului domnitor. Cu mișcări ușoare, dar pline de demnitate, salutînd în dreapta și în stînga, regele păși spre tinera pîreche.

„Ah, domnule conte de Soissons. Te întreb, dacă e asta loial, ca cineva să eschidă dela această zi festivă pe cel mai bun prieten al său?”

„Sire,” gîngăvi Contele atins, „într’adevăr, n’am știut, dacă”...

„Dacă m’aș bucura să flu martorul fericirii D-Tale? O, imi pare foarte rău! Însă D-Ta, Madame, nu-i așa că ai știut și nu Te surprinde de loc, dacă am venit să depun la picioarele D-Tale sincerile mele felicitări.”

Contesa îi făcu un compliment adînc:

„Sire, inima mea e pîtrunsă de convingerea că ce comoară prețioasă este prietenia, — ea accentuă cuvîntul ușor — „Regele Francis!”

„Însă numai prietenia întemeiată pe credință, Madame, și ca semn al acestei prietinii, dă-mi voie să-ți ofer un mic souvenir, care să-ți reamintească de Regele D-tale și de această zi memorabilă.”

Zicînd acestea, îi predă o diademă de briliante, în forma unui buchet de flori — un cap de operă a juvaerghiului, cum nici unul dintre cei de față nu mai văzuseră.

Pe cînd contesa se plecă spre mîna Regelui s’o sărute și soțul își exprimă adîncă sa mulțumită,—Regele se întoarse spre ceilalți oaspeți, grîindu-le grațios. Omagiile lui se întorceau apoi earășii spre Regina festivității, și care în această oră simția o bucurie frumoasă și era fericită știind bine, că azi era mai presus decît ori și care.

Acestei prime visite a Regelui, în palatul Soissons, urmau încă multe altele. Rare ori se întempla, ca în zilele de primire, în pompoasele saloane ale contesel, să nu apară și Regele printre numeroșii oaspeți. Favorul ce-l arăta întotdeauna față de frumoasa și spirituala femeie — era prea bătător la ochi, așa, ca prin aceasta să nu-și capete inimi și invidioși.

Ludovic resistă ani îndelungați șoaptelei rele, pînă în fine, intriga învinse și se

vede că atît de bine a știut firele, încât Regele era prea de toate aceste svonuri nu putea alt loc, decît numai din palatul. În urma acestora, locuitorii palatului un decret regesc, prin care l’imediat dela curtea lui, pe un tînăr, la o moșie din Franța!

Aceasta căzu ca un tînăr contesel — pe cînd soțul ei ușor disgrafia Regelui. El, cari citatea sa nobilă, nu s’a gând să câștige favorul celor mari, cu mult mai bine în libertatea cît sub greutatea lanțului de legat de curte. După cinci ani primii din nou un decret regesc sunt rechemat la Paris și tot curte. Numai cu greu s’a putut să urmeze ordinului regi!

(Va urma)

Răsboiul din China.

Dacă e adevărată știrea, că revoluționarii chinezi au aprins și palatul împăralesc din Peking, atunci situația acolo e nu se poate mai îngrozitoare. Poporațiunea orașului, se zice, nu mai e sigură de viață și emigrează din oraș în masse spre partea nordică a țării.

Inregistrăm câte-va din știrile mai noi:

Londra, 29 Iunie. „Daily Express“ raportează din Shanghai cu data de ieri:

„Aseară s'a publicat un anunț împăralesc de cuprinsul, că palatul împăralesc a fost incendiat în 16 Iunie și a fost atacat de hordele revoluționarelor.

Fiume, 29 Iunie. La ordinul amiralului austro-ungar, azi a plecat din golful dela Pola torpilorul „Maria Teresia“. Vaporul are o mulțime neobișnuită de muniții, ceea-că dovedește, că această trupă de soldați austro-ungari va debarca în China pe uscat, punându-se în ajutorul celorlalte trupe internaționale. Trupa vaporului „Maria Teresia“ are patru ofițeri și e condusă de căpitanul de marină Victor Pless.

Noutăți

Arad, 30 Iunie 1900.

Dela Curtea episcopescă din Arad. P. S. Sa Episcopul Goldiș a dat ieri un prânz de gală, la care, pe lângă deputatul și fostul ministru Hieronymi, au luat parte, dintre notabilitățile orașului, dl Făbián, fișpanul comitatului, primarul Salacz, Văzărheily Béla, membru în Casa magnaților, Boros Vida, directorul școlii reale, inspectorul Varjassy etc., ear dintre Români vicarul Mangra, archimandritul Hamsea, protosincolul I. Pap, I. Beleş, Dr. N. Oncu, P. Truța, R. Ciorgariu etc.

Cursurile de învățământ administrative. Intr'o conferință ținută Mercuria trecută în ministerul ungheres de interne s'au designat orașele, în cari se vor institui cursurile de învățământ administrative pentru notarii comunali și cercuali. Aceste orașe sunt următoarele: Budapesta, Cluj, Cașovia, Pojon, Dobrișin, Murș-Oșorheiu, Cincel-Biserici, Sighetul-Marmatiei, Becicherecul-Mare și Szombatheily. Fișpanii acestor orașe și comitate, fiind de față la consfătuirea din ministerul internelor, au declarat, că cursurile acestea, fără nici o piedecă, se vor pute inaugura și deschide cu 1-a Septemvrie a. c. în toate orașele înșirate mai sus.

O știri rară. Sub acest titlu ni-ze scriu următoarele: Duminecă, în 1 Iulie nou (18 Iunie v.) înainte de amiază se va face sfințirea mausoleului familiei *Mocsonyi* în comuna *Feni*. Sfințirea se va face prin părințele protopresbiter tractual, M. O. D. Ioan Pinciu cu asistența cuvenită de preoți. Tot atunci se va celebra și un *parastas* pentru răposății familiei, așezați în mausoleu. Se crede, că toți stăpânii generoasei familii vor participa la aceste acte de pietate. I. G.

Inbileul Urechii. Cu casa iubitelui literar de 50 de ani al marelui patriot V. A. Urechii, dl Ignatie Mircea, licențiat în drept și președintele reuniunii „Frăția“ a Românilor transilvăneni din București, a luat laudabila inițiativă de a oferi marelui și ilustrului Român, ca un omagiu de recunoștință, un frumos album, care conține portretul d-lui Urechii.

In acest album—spune „Ap. Natională“—s'au înscris toți adevărații Români.

Albumul este lucrat cu multă artă și a fost expus în vitrina halei „L'Indépendance Roumaine“, unde va sta câte va zile și apoi va fi tomanat d-lui Urechii.

Dl Cosbuc, emi etul nostru poet, a făcut o frumoasă dedicație în versuri marelui patriot V. A. Urechii.

Expoziție de vite și alergare de cai în Chișineu. În anii din urmă mai ales, orașelul *Chișineu* (în comitatul Aradului), unde archiducele *Iosif* își are un mare domeniu, a devenit un centru însemnat al comitatului nostru.

De câte-ori archiducele și familia sa petrec în acest orașel, comitatul și iudeobesbi peoporul din giur totdeauna au zile de bucurie.

De-o asemenea zi s'au bucurat cei din Chișineu și din comitat ieri, în 29 Iunie n., când pe teritoriul domeniului archiducelui Iosif s'au arangeat: o expoziție de vite și o alergare de cai.

Deși archiducele Iosif a fost împiedecat să ia parte la aceste mai noue festivități, — ele totuși au avut o reușită deplină. Meritul pentru arangearea succeseșă a expoziției de vite este al reuniunii economice a comitatului Arad, care a presintat publicului participant admirabile exemplare de vite din comitatul nostru, dintre cari multe au fost premiate; ear' pentru alergarea de cai, tot urmată de premii, își are meritul însoțirea din *Sepreus* și giur pentru cultura cailor.

Amendouă au fost momente de mare însemnatate pentru viața economică a comitatului nostru. Ele sigur și-au avut efectul lor binefăcător și vor îndemna tot mai mult pe oamenii de inimă la rivna pentru a promova în comitat interesele economice, cari atât de mult pot să contribuie la dezvoltarea bunăstării materiale a populațiunii.

Logodnă Dna *Maria Popovici* și d. Dr. *Valeriu Braniste*, logodiți. Brașov, 11/24 Iunie 1900.

Instructorul de religie al Prințului român. Părintele *Nazarie*, directorul seminariului central din București, a fost însărcinat cu educația religioasă a principelui *Carol*, strănepotul regelui României.

Examen de calificățiune învățătoarească în Sibiu. La institutul seminarial teologic-pedagogic archidiececesan examenul de calificățiune învățătoarească s'a ținut în zilele din 8/21 până 13/26 a lunii curente. La depunerea acestui examen din toate obiectele de învățământ s'au prezentat 39 candidați, ear la examene de emendare 6 candidați.

Rezultatul examenelor se presintă astfel: S'au declarat cuahificați: cu nota generală foarte bine 1; cu bine 16; cu îndestulitoriu: 10; la examenul scripturistic din I. maghiară au fost respinși 4. dintre cari unul s'a retras dela depunerea examenelor preste tot; ear unul a fost clasificat cu calcul neîdestulitor și din alt obiect de învățământ; din un obiect de învățământ au raportat calcul neîdestulitoriu 6. dintre cari 5 din I. magh.; din 2 obiecte de învățământ au raportat calcul neîdestulitoriu 2. Candidații, cari au făcut examene de emendare, toți au prestat cu succes acest examen.

Cas de moarte. Dumineca trecută a răposat în București *Nae Caragiali* care a muncit în presă aproape 20 de ani; a scris poezii, romane, schițe, publicate în diferite ziare. A fost redactor la „Universul“, la „Epoca“, ear' în timpul pin urmă se stabilise la „Monitorul oficial“, în calitate de corector. A lăsat în urma sa o soție și patru copii mici. În mormântarea 'i s'a făcut Marți, în 26 I. c. n.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ a fost ales în adunarea generală de Duminecă în următorul mod: Președinte: *Victor Tordășianu*, funcț. cons.; vice președinte: *George Poponea*, cul. tip.; notar: *Ioan Apolzan*, cul. tip.; casar: *Floarea Crucia* m. croitor; controlor: *Ioan Roșca* m. pantofar; bibliotecar: *Nicolae Stoica*, și *Nicolae Bratu*, culegători tipografi, archivar: *Valeriu Grindean*, sod. cism. Membri în comitet: *Zaharia Aron*, m. cism.; *Ioan Bologna*, sod. pant.; *Ioan Bogorin*, m. cism.; *Iosif Chidu*, m. măcelar; *Nicolae Ioan* m. pielar; *Demetriu Mitoc* m. croitor; *George Prașca*, m. cism.; *Ioan Roman*, măestru frizer.

Sate noue în Dobrogea. În curând or fi inaugurată două sate noue românești în delta Dunării. Unul a început să se aleasă lângă satul *Carmen-Sylva* și a purta numele *Floriile*, ear' altul se va lăsa la capul *Târța*, pe malul Mării. Căci din urmă va fi compus numai din escari români veniți din Galați.

Necrolog. Ni-se trimite următorul nunt funebrel: Subscriși cu inima adânc întristată aduc la cunoștința tuturor. că iubitul și neuitatul lor fiu, respective frate *Romulus Minișan*, absolvent de 4 clase civile, a răposat în 12/25 Iunie în etate de 16 ani. În mormântarea a fost în 14/27 Iunie în cimitirul din loc. *Antoniu Minișan* și *Dragomina* ca părinți, *Petru* și *Sabina* ca frați — *Fie-I țărina ușoară!* — Să-nicolaul-mare, 29 Iunie 1900.

Non medic român. Dl *Octavian Proștean*, absolvent cu bun succes științele medicale, se promovează azi, în 30 Iunie st. n. la oarele 4 p. m., doctor în medicina universală — în sala festivă a universității din Viena. — Felicitări sincere!

O convorbire cu Mauriciu Jókai. Sub acest titlu „Evenimentul“ (iși) scrie: Faimosul romancier al Ungariei nu prea era cunoscut în străinătate. La 1872 numele lui avu un moment de răsunet în Franța ca și aiurea, din cruza unei conversații politice, pe care o avu la Berlin cu prințul de Bismarck.

Și totuși individualitatea acestui om e așa de puternică, în cât a străbătut și acolo, unde numele lui nu e cunoscut. Parisul l'a primit și la sărbătorit ca pe un Rege. Și merita această cinste. Din rodnicul condeiu al romancierului ungar au eșit opere cu sutele. Feconditatea lui nu se poate compara de cât cu cea fenomenală a lui *Alexandru Dumas*.

S'a vorbit mult despre căsătoria bătrânului poet cu o fecioară, care n'a trecut încă peste 20 de primăveri. Dar toți panegiristii lui *Jokay* au lăsat în umbră în tăia lui această *Rosa Laborfalvy* care a fost una din cele mai mari tragediane maghiare. Toți par că au uitat-o, — afară de poet.

Jokay e nins cu totul; dar sub această podosă a ernei strălucesc două ochi vii, plini de patimă și de dor. Multe spun acești ochi, care sunt o poezie întreagă. Nici odată nu m'am convins mai bine despre adevărul observației că în ochi se reflectă sufletul. De n'ai ști cine e *Jokay*, după privirea lui profundă, senină, ertătoare, ai ghici că te afli în fața cuiva.

Jokay era îmbrăcat f. arte simplu, cu o redingotă neagră, strinsă pe talie. Un buchet imens de flori se așă pe masa, în cărcăta de hârtii, ziare, cărți.

Mă priui cu extremă bună voință. Și conversația se prelungea mult, variată, cu sărituri brusce, scânteitoare în vorbe, în observații gingașe, în drăgălășii de artist. Vorbirăm de expoziție, de artă la expoziție; el îmi povesti ceea-că îl impresionase mai mult, ceea-că îl atrăsese atenția. Bine înțeles: Ungaria și secțiunea ungară ocupă primul loc în discuția dintre noi; dar *Jokay* se exprimă cu simpatie și admirație despre Românie, constatând că ea a făcut enorme progrese. Apoi, în treacă, făcând o aluziune îndepărtată la chestiunea transilvănească, deplânse că sunt încă procese, cari pot să despărță în chip artificial popoare menite și prin natură și prin situația politică să se unească și să trăiască unul prin altul și unul pentru altul.

Direcțiunea „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu“ în prima sa ședință, ținută Marți sub presiul d-lui *Pantoleon Lucaș*, director și la care au participat secretarul *V. Tordășianu*, cassarul *P. Ciora* și membrii *Dr. D. P. Barciuanu*, prof., *Dr. I. Beu*, medic, *Ilie Moga*, diacon, *Nicolae Togan*, preot; *Fl. Crucia*, măestru croitor, *N. Domnariu*, măestru cismar, *Iosif Marcu*, măestru pardositor și *Simeon Stoica*, econ. (membrii absenți: *Alexandru Nemes*, măestru faur, *George Dordea*, *Petru Beșta* și *George Arpașan*, economi, și-au scusat absența) — a luat următoarele hotărâri mai de căpetenie: Reuniunea se privește de activitate numai cu data de 8 Iunie c. când adevărat statutele ei a fost înmormântate direcțiunii. Pentru membrul răposat dela 8 Iunie încoace, *Maria Popadan* n. Mustea se vor încassa delamembrii taxele à 60 bani, din cari se va administra erezilor ajutorul cu 90 coroane, cererile intrate pentru 2 casuri de moarte, întâmplate înainte de 8 Iunie — nu au fost luate în considerare. Statutele s'au tipărit în 1000 exemplare și se vor distribui zilele acestea între cei 300 membri înscriși. Șe-

dințele direcțiunii se vor ține în localul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, pus la dispoziție cu multă bunăvoință de comitetul acestei Reuniuni. Din ajutorul statutar se detrag 10%, pentru un fond de binefacere, a cărui mențiune se va determina în procimsa ședință. S'a lansat ideea de a se pune temelu unui fond pentru un orfelinat.

Americanisme. Unul din regii industriei de cafea, *John Arbuckie*, a avut ingenioasa ideea de a preface una din corăbiile sale, care făcea până acuma serviciu comercial între *New York* și *Havre*, într'un „hotel plutitor“. Această corabie are toate avantajele unui hotel de primul rang și a unui *Yacht* privat, și cuprinde 75 cabine aranjate cu cea mai mare eleganță, putând găzdui 150 persoane. Oaspeții se adună sara pe bordul corăbiei care ancorază toată ziua în port, la o oară precisă ea părăsește portul și rămâne toată noaptea pe mare procurând astfel oaspeților posibilitatea de a sta departe de *New York* în timpul caldurilor rădușitoare ale nopților de vară. Dimineața la oară când începe viața comercială, corabia ancorază la portul în partea inferioară a orașului. Pentru confortul complet al oaspeților s'au luat toate precauțiunile necesare. Partea de sus a corăbiei e prefăcută într'o promenadă foarte plăcută ear pentru vremea nefavorabilă saloane foarte elegante stau la dispozițiunea oaspeților. Bucătăria e aleasă. Numai într'o privință oaspeții sunt de deplâns: pe bordul corăbiei este aspru interzis a se servi fle chiar o picătură de alcool, fiind-că proprietarul, de și are multe idei foarte ingenioase, se bucură însă de reaua calitate de a fi un abstinent pasionat. În fle-care Duminecă hotelul navigant face o excursiune mai îndepărtată. Prețurile nu sunt exagerate, de oare ce pentru un dolar pe noapte poți să și procuri un quartir foarte plăcut.

CONCURS.

Pe baza concludului 4 al adunării cercuale a despărțământului „*Beiuș*“ al Asociațiunii, din 17 Sept. a. tr. se publică concursul pentru două premii de câte 25 coroane; un premiu se va decerne aceluia econom, care va dovedi cel mai frumos progres în horticultură; altul celui mai bune lucrări ori disertațiune de conținut popular.

La concurs se admit locuitorii de pe teritoriul despărțământului, cercurile adm. *Beiuș*, *Vășcău*, *Ceica*.

Censurarea lucrărilor și apretierea horticulturii înșinate la concurs se va face prin o comisiune aleasă de comitetul cercual. Decernarea premiilor se va face de comitetul cercual după ascultarea raportului comisiunii. Premiile se vor împărți la adunarea cercuală proximă.

Manuscrisurile trebuie provăzute cu o devisă și cu un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului și se vor trimite la adresa presiului despărțământului (*Feneș* p. u. *Beiuș*); tot acolo au să-și înșine și economii progresul horticulturii, cel mult până la 2 Aug. st. n. a. c.

Din ședința comitetului cercual, din despărțământul *Beiuș* al Asociațiunii, ținută în *Beiuș* la 24 Iun. 1900.

Ant. Palladi, director. *N. Fabianu*, secretar.

ULTIME ȘTIRI.

Țarul la Paris.

Paris, 29 Iunie. Țarul Nicolae al Rusiei va veni în Septemvrie să viziteze expoziția. Din Paris Țarul va merge la Iardam, (în Holanda), unde odinioară a petrecut multă vreme și străbunul său, Petru-cel-mare. De presinte se afli în Paris Zalcarrow, șeful statului major rusesc.

Nouii atașafi militari italieni. *Roma, 29 Iunie. Regele Umberto a numit nou atașaf militar la Viena pe colonelul César dela Mastro, în locul generalului Nava, ear' la Berlin pe colonelul Annibale Gastaldello.*

Editor: *Aurel Popovici-Barciuanu*. Red. răspuns: *Ioan Răssai-Siriano*.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piațe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Frețurile dela 28 Iunie n.

In Arad:

Grăul cel mai bun	cor. 7.82—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hărtie-monetă română	Cump. d. 9-48	vând	9.52
Lire turcești			
Importat (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		12.—
Galbeni	5.58		5.68
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.54

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; en toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55 " " "
" până 250 "	54—56 " " "
mijlocii 240—260 "	" " "

„Noua Revistă Română“ pentru politică, literatură, știință și artă în Nr. 14 din 1 Iunie 1900 (Vol. 1.) are următorul sumar: *Cronica politică și economică*: de D. Damianoff: — Băncile de emisiuni în circulațiunea monetară (In special Banca Națională Română). — *Literară*: ctv Densușianu: — Asupra unei poezii al lui Iancu Văcărescu. Haralamb G. Lecca: — In somn (poesie). Petru V. Haneș: — Alecu Russo. Ioan Pop-Reteganul: — Ursosnea Graucului. *Folclor*: Lazar Șăi nteanu: — Nastratin Hogea. Th. D. perantă: — Asupra jocului de călușeri. — *Note și discuțiuni*: Ștefan I. Răsuovaul. — *Psichologia artistului dramatic*. — (Anchetă asupra artiștilor de la Teatrul Național) *Miscarea literară și științifică*: Aurel Iegu leșcu: Stogari blonde (poeme în proză) Artur Stavri: Pe același drum (poem). — Raymond Manigot de Cacerés: Bucast (Souvenirs d'un parisien, roman ontemporain). — *Notițe biografice*. — *Suțimentul I*. Societatea teosofică și scopului. — Academia maghiară. — *Miscarea anti-alcoolistă la noi*. — Discursul dlui Dr. Popovici în delegațiunile austriace. — O nouă expediție a lui Nansen. — *Reinoirea Asei*. — Ziua de 10 Maiu (cuvântarea ținută la sərbarea școlară din 10 Maiu 1900 al leului „Petru Rareș“ din Piatra N.), de M. G. Vernescu. — *Trotoarele mișcătoare la expoziția din Paris*. — Din metafisica poporului român (credințe populare), de St. St. Tușescu. — „Enciclopedia română“. — *Revista maritimă*. *Suțimentul II*: Știință lună, fi' ml mărțurie (poveste din popor), de Ioan Pop-Reteganul. — *Vijelie și sun* (poesie) de Ioan Scurtu. — *Cântec* (poesie) de Brândușă. — *Doi bețivi* (dramă într'un act și un tablou), de Ioan T. Neagu. — *Eram departe* (poesie) de Ioan Petrovici. — *Tot stăt* (poesie), de Eug. Ștefănescu. *Abonamentul*: In toate țările uniunei postale. Pe un an 24 lei. Abonamentele se primesc la administrațiunea revistei, precum și la birourile uniunei postale. Redacția și administrația: Pasagiul Româa, 20. — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — *Agricultură*: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricoli în străinătate; Statistica recoltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reserviștii economi; „Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului“. — *Revista financiară*: Situațiunea. — *Cronică*: Anchetă pentru program european în mersul trenurilor; Trenuri accelerate în Transilvania; Seutirea de contribuție a hărțuilor de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — *Literatură*: „Buna chivernisală“. — *Trageri la sorți*. — *Bursa de efecte din Viena*. — *Bursa de efecte din București*. — *Bursa de mărfuri din Budapesta*.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunile la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinei. — *Critici și referate*: Idci fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei de A. D. Xenopol.

La Consistoriul rom. din Arad s'a sistemul post de adjunct-contabil cu riu de 1200 coroane pe an. doresc a ocupa acest post adreseze rugărilor lor Venerabil Consistoriu, ajustate cu es botez, testimoniu de mada dela vre-o scôlă camercială rioră și atestat despre de cel puțin doi ani.

Tipografia „Tribuna Poporului“ arangiată fiind cu materia primește spre executare:

Tipărituri	Cărți,	Orde
de bancă,	Brosuri,	de țară
Invitări	la nunta,	Anunțuri
		nebrale

Cele mai moderate prețuri

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	Prețul	coroana
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative.	— — — — —	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	— — — — —	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatărnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	— — — — —	1.20
Prețul „Coroanei“	— — — — —	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul	— — — — —	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	— — — — —	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Scepul, preț	— — — — —	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	— — — — —	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sərbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comanda să se mai adauge de fie-care ep 10 fileri spese postale.